

cerkev in novo župnišče, ki bo skupno stalo nad 130.000 gld. Kje so pa dela vaše radodarnosti? Ovadne in nevoščljivost zavoljo vsakega vinarja, katerega si Slovenci pridobimo in pa 130 % občinskih doklad.

Lepa vam hvala za vašo radodarnost. Ž njo niste za občinske reveže ne za druge potrebe kaj zdatnega storili, in nestorjena dela vas tudi obsojujejo.

Od Sv. Ilja v Slov. goricah. (Nova prikuha.) Zelje, solato, krompir in kaj enakega pozna in ima za prikuho vsak zemljan. A mi Šentiljčani smo naprednjaki tudi v iznajdbi jedil. Naš goltanec je sladkosneden, bolj ko ga ščegeče, bolj mu diši. S to le lastnostjo naših goltancev smo prišli nehoté na iznajdbo nove prikuhe. Mi smo dali tej novi prikuhi ime: dolgi nosi! Žalibog moramo jo mi stiljski Slovenci sami kupovati, če se te jedi kateremu »zlušta«, pri naših Nemcih in posilincih. Ni vsaka zemlja za gobe, pa tudi dolgi nosovi ne rastejo kjer si bodi. Tudi mesec upliva na to rastlino. Tako smo n. pr. opazovali, ko je naše nemčurčke trkala polna luna, takrat jim je pognala ta zelenjad peden na dolgo iz obrazov. Čudno je tudi to, da bolj ko kateremu izpadajo lasje, tem bolj pridobiva dolgi nos. Kar se tiče časa, so dolgi nosovi posebno storili takrat, ko so v Št. Iljskem potoku pocrkale ribe. Dneva in ure več ne vem, pa pri g. Johanu Repnigg lahko zveste, kdaj je to bilo. Tudi tisto leto, ko je proslil g. Bračko za gostilno, nismo trpeli pomanjkanja na dolgih nosovih. Iz novejša dobe pa so v zgodovini dolgih nosov posebno znameniti dnevi: 27. avgust (dan volitve obč. odb.), 27. oktober (tožba proti g. Roškariju) in 16. december (prizivna obravn. proti g. R.). Pa da povem na kratko, zdaj imamo v Št. Ilju te novodobne prikuhe že toliko, da nameravamo nemški hotel opustiti in napraviti istotam zalogo ali kakor se pravi pa nemški: magacin za dolge nosove. Tudi novo društvo snujemo pri nas. Imenovalo se bo: nosorog.

Škoda le, da nas Slovencev ne pustijo zraven. Komur se te izvrstne prikuhe »zlušta«, naj le seže po nji — zlasti za praznike. Dobiva se na drobno, še raji pa jo prodajajo na debelo, ker je imajo v zalogi ogromno. Jaz sam še nisem poskusil, pa je tudi ne maram, ker sem in ostanem prijatelj zelja. A ono pesem: »Kaj si kos, če ti raste dolgi nos« pa itak rad prepevam.

Sv. Barbara v Halozah. (Podporno društvo za šolske mladino.) V slogi je moč. Morda se dandanes noben rek bolj ne upošteva kakor navedeni. Vsi stanovi se več ali manj združujejo, da bi posamezniki na eni strani drug drugemu pomagali ter ložje obstali v boju za obstanek, na drugi pa se zopet v družbi razvedrili po napornem delu. Nastalo je vsled tega mnogo najrazličnejših društev, izmed katerih je vsako več ali manj potrebno. Med najpotrebnejša društva pa prištevamo ona, ki se bavijo s podporo ubogih. To blago delo bode prevzelo tudi »Podporno društvo ljudske šole pri Sv. Barbari v Halozah«, ki se ravno snuje in kojega namen je: oskrbovati uboge učence z obleko in učili, je kako drugače podpirati, v zimskem času dajati učencem toplo kosilo, kmetijski nadaljevalni tečaj na tamošnji šoli pospeševati ter pripomagati ubogim, pa nadarjenim učencem k vstopu v kako srednjo ali strokovno šolo.

Kdor razmere v Halozah le količkaj pozna, bo mi moral pritrditi, da je bilo tako društvo že davno prepotrebno. A vendar ga ni kazalo do sedaj ustanavljati, ker ni bilo upati, da se nabere dovolj udov. Danes stoji stvar drugače. Dobrodelnemu podjetju je na čelu obitelj barona Kübeck, koja je pristopila z lepo svoto kot ustanovnik ter ob jednom obljubila, da nabere udov med svojimi sorodniki in znanci.

Društvu je vsled tega obstanek zagotovljen; a k uspešnemu delovanju njegovemu pri temu številu otrok — tukajšnja šola jih obiskuje čez 500, od katerih moremo naj-

manj 400 uboge imenovati — smo primorani, prositi vse prijatelje šole, koji se le količkaj zanimajo za tukajšnja mladino, da pripomorejo po svoji moči. Vsak najmanjši prispevek se hvaležno sprejme. Udnina, ki je za redne ude najmanj 2 K na leto, za ustanovnike pa najmanj 20 K enkrat za vselej, se naj blagovolj poslati blagajničarki osnovalnega odbora gospej baronici Adalberti Kübeck na Borlno.

Društvo namerava najprej razdeliti platno, volno in drugo potrebno stvarino med učence, da bodo izdelovali pod vodstvom učiteljice ženskih ročnih del perilo in drugo obleko, katera se bode nato prihodnjo jesen razdelila med uboge. Velecenjenim gospodom trgovcem bomo vsled tega še posebno hvaležni, ako vpošljejo prej navedene stvari. — Podpirajte nas, uboge Haložane, za kar vam bomo vedno hvaležni.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Občni zbor katol. slov. političnega društva »Sloga« v Ormožu se vrši dne 29. decembra 1903 ob 2. uri popoldan v prostorih okrajnega zastopa. Dnevni red: 1. Poročilo vodstva o delovanju in stanju društva. 2. Volitev novega vodstva. 3. Slučajnosti.

Slov. katol. politično društvo na Rečici v Sav. dolini bo imelo svoj občni zbor dne 27. decembra t. l. popoldan na Rečici. Kmetije, udeležite se shoda, da pokazete, kako se zavedate svoje narodnosti.

V Zrečah bo tamošnje politično gospodarsko bralno društvo »Straža« imelo občni zbor v nedeljo, dne 27. decem. po večernicah v prostorih g. Vidmajarja. Med ostalim bode g. potovalni učitelj Goričan poučeval o gospodarstvu.

Spremembe v politični službi. Okraj. komisarjem sta imenovana začasna okrajna komisarja gg.: Oskar baron Warsberg in dr. J. vitez Koch-Thaenheimb; začasnim okraj. komisarjem sta imenovana namestniška konceptna praktikanta gg.: Štefan baron Neugebauer in dr. R. Bresar.

Iz pošte. Poštnim nadčistom je imenovan v Gradcu g. Fran Lah, oficijalom v Celju g. Jos. Kosi v Celju. — Prestavljena je poštna upraviteljica g. Matilda Albrecht iz Konjice v Brežice in poštna upraviteljica g. Marija Zupan iz Brežic v Konjice.

Spremembe v finančni službi. Prestavljena sta finančna nadpaznika gg. Franc Bosina od oddelka Maribor I k oddelku II in Martin Ermenec iz Laškega v Žalec.

Častnim občanom so tudi imenovali občine Biš in Trnovska vas svojega rojaka, blg. g. dr. Josipa Kronvogelna, c. kr. dež. sod. svetnika pri Sv. Lenartu v Sloven. gor. Čestitamo!

Občina Orehova-Hotinja vas je imenovala v občinski seji dne 17. t. m. č. g. župnika Franca Hirti in vrlega župana g. Franca Pišek svojim častnim občanom. Iskreno čestitamo!

Mariborske novice. Minoli petek je bil obsojen 17letni mesarski učenec Valentin Majcen iz Varazdina na štiri dni ostrega zopora, ker je ukradel Francu Zagošek iz Ptuja zimsko suknjo. — V nedeljo dne 3. januarja 1904. uprizori tukajšno bralno in pevsko društvo »Maribor« ljudsko igro: »Na Osojah.« — Škrlatica se vedno bolj širi. Od 3. do 17. decembra je umrlo na tej bolezni 15 otrok. — Pri tukajšnjem trgovcu L. Blau je kradel dalje časa njegov hlapec različno blago. Slednjič so ga pa zasačili ter je moral v luknjo. — Talijo za rešitev življenja v znesku 52 K 50 v je dovolilo namestništvo čevljarskemu pomočniku Francu Žalkovič, ki je rešil dne 12. avg. t. l. Janeza Zacha

iz Drave. — V nedeljo dne 27. t. m. vprizori društvo kat. rokodelcev v svojih društvenih prostorih igro: »Ave Marija.« — Na tukajšnjem trgu se prodaja perutnina, ki je okužena. Pripetilo se je že gospodinjam, ki so kupile perutnino za praznike, da so jim živali pocrkale. — 11letni Jožef Wacke, sin nekega krojaškega pomočnika, je ukradel dne 17. t. m. iz nekega stanovanja na stolnem trgu zlato ženske uro. Mladega tatu so še isto popoldne prijeli. — Zadnjo nedeljo je imelo katol. del. društvo svojo božičnico, pri kateri so se obdarovali otroci ubožnih udov s koristnimi darili. Podarilo se je 148 otrokom. Predsednik društva, vlč. gosp. kanonik M. Matek so imeli lep nagovor. Izročili so tudi pozdrave od milost. knezoškofa, ki so bili zadržani. — Žvinski gonjač Ant. Napast iz Slov. Bistrice je gnal minolo soboto dve kravi v Maribor. Zvali ste imeli popolnoma krvave noge ter sta se komaj premikali naprej. Kljub temu ju je Napast neusmiljeno pretepal in preganjal, dokler ga ni policaj prijel ter ustavil trpinčenje živine. — Kakor znano, je kupil trgovec Worsche od trgovca Grubitscha trgovino v gosposki ulici. Pozneje je zatrjeval Grubitsch, da pri popisovanju blaga za odkup ni vzel v zapisnik zaboj sukna. Zaradi tega je tožil Worsche Grubitscha, ki je bil obsojen na 100 kron, ali pa deset dni zopora. Grubitsch je obogatel s slovenskim denarjem. — V nedeljo, dne 20. dec. je tukaj umrl Gabrijel pl. Marenić, c. in kr. polkovnik v pokoju. Bil je zelo priljubljen v narodnih krogih. Rojen je bil na granici na Hrvaškem in bil vedno zvest sin svojega naroda N. v m. p.!

Slovenska božičnica v Mariboru. Včeraj, dne 23 t. m. se je obhajala v zavodu č. šolskih sester božičnica slovenskega otroškega vrta. K božičnici je prišlo mnogo mariborskih Slovencev in Slovencev, ki so z zanimanjem gledali veselo igranje in srčno predavanje ljubkih otročičev.

Kronike + gosp. Slekovca. Od več strani se je izrazila želja, naj bi se kratko popisalo življenje in slovstveno delovanje prezgodaj umrlega g. Slekovca. Ogromno njegovega dela pa tiči v kronikah raznih župnij, zato je se podpisani obrača z uljudno prošnjo na vse ene veleč. župniške urade, ki imajo kronike od g. Slekovca celoma ali vsaj deloma, da mu v kratkem to blagovolijo naznaniti, kakor tudi, kdaj je dotično kroniko spisal, koliko obsega, ali jo je sam prepisal ali pa le pomagal z gradivom. Ako ima kdo zgodovinsko in slovstveno zanimiva pisma od njega, naj jih blagovolj poslati podpisnemu. Ko se porabijo, se mu po želji vrnejo. — Fr. Kovačič, profesor bogoslovja v Mariboru.

Vplačevanje davkov v I. četrtletju 1904. V I. četrtletju 1904. se morajo vplačati naslednji davki do sledečih obrokov: 1. Zemljiščni, hišno-razredni in hišno-najemninski davek, potem 5% davek popolnoma ali deloma davka prostih poslopij itd. prvi mesečni obrok do 31. januarja, drugi do 29. februarja, tretji do 31. marca. 2. Splošni dohodninski davek in davek podjetij, ki so obvezna dati račun do 1. januarja.

Bik, na sprehodu v mariborskih ulicah. Minolo nedeljo popoldan je bila v Mariboru velika gonja. Dvema mesarskima pomočnikoma mesarja Tscherne je ušel bik, ko sta ga gnala skozi tržaško cesto. Bežal je po mariborskih ulicah na sprehod, da so ljudje bežali prestrašeni na vse strani. V Jožefovi ulici bi se bilo skoraj posrečilo ga ujeti. Pregarjalci so metali za njim zanjke. V jedno se je bik zapletel in hoteli so ga privezati k leseni ograji ob cesti. Toda: ne boš ga, si je mislil bik, skočil kvisku in ograja je ležala na tleh. In dalje je dirjal vesel zlate svobode. Prišel je pri svojem sprehodu tudi na dravski most, čez katerega so takoj zaprli promet, ker so se bali, da bi katerega poslal v Dravo vode pit. Na mostu pa je brčkone bik zaslutil, da ne uide svoji osodi, kajti hotel je storiti samomor ter skočiti z mosta v Dravo. Mislil si je, bolje če se

sam usmrtil, kakor če me ti brezsrčni ljudje ubijejo in pojedjo. Toda prišlo mu je na misel, kako drago bodo morali njegovi preganjalci plačevati pri mesarju njegovo žilavo meso in iz nagajivosti nalašč ni hotel skočiti v vodo. Le naj se ljudje hudujejo, ko bodo grizli trdo meso, katerega so drago kupili! Na ta način se je hotel maščevati! Predno pa pride ljudem med zobe, hotel jih je malo postrašiti, zato je dirjal na glavni trg, kjer je prepodil vse branjevke, ki so prestrašene bežale kakor kokoši pred jastrebo. Ker pa je vedel, da so reve, ni jim preobrnil njihovih sotorov. Neki prodajalec božičnih drevesc ga je hotel napaditi s smreko, a bik se mu je poklonil ter mu pokazal dva lepo zavijana rogova in mož je izgubil korajžo, da bi se šel z bikom bost. Nadaljeval je potem svoj sprehod po koroški ulici, kjer so mu bili njegovi preganjalci vedno za petami ter metali za njim zanjke, da bi ga vlovili. Toda še osel gre samo jedenkrat na led, kamo li bi šel bik drugokrat v zanjko. Bik ni bil tako zabit, da bi se v nje zapletel, ampak z milovidnimi skoki se je ognil njegovi prostosti nevarnim vrvm. Njegovi zasledovalci so sprevideli, da ga ne morejo ujeti. Zato so prosili nekega narednika 47 polka, naj vzame puško in naj naredi konec nevarnemu sprehodu ubegle živali. Pri drugem strelu se je še-le zgrudil bik mrtev na tla in v Mariboru je zopet — eden bik manj.

„Beračeve skrivnosti“ — „Grofica beračica“ — „Ciganska sirota“ in druge prismodarije s slikami prodajajo zadnji čas židovski agenti našim ljudem za drag denar, ki jih stalno prebirajo. Zvezki s 24 stranmi stanejo po 20 do 30 v, in teh zvezkov ni ne konca ne kraja. Tako pride taka knjiga strašno draga, dasi ni vredna niti pol krajcarja. S skrajno drznostjo izmišljeni dogodki, neverjetni dogodilja, in vse to tako drago. Take »knjige« niso podučne ter ne dajejo čitatelju nikakega razvedrila in zabave, zato stran ž njimi! Pokažite dotičnikom vrata! Kupujte druge knjige, ki imajo res kaj dobrega v sebi, ne pa take iz nemščine slabo prevedene prismodarije s strašanskimi dogodki! Škoda za vsak vinar, ki se ga vrže na take smeti! To je duševni strup!

V Kamci pri Mariboru je umrl v začetku tega meseca najstarejši posestnik g. Ivan Pirkar v 74. letu. Umrl je na zastrupljenju krvi.

Sv. Peter pri Mariboru. Dne 19. t. m. je umrla tukaj vrla krščanska in narodna gospodinja Marija Protner iz Dragučove. Veliko spremstvo, ki so ji ga dali pri pogrebu farani že od doma, je dokaz visokega spoštovanja, katero je uživala ranjka vsepovsodi. Vrlji narodni rodbini naše sožalje, ranjki pa svetila večna luč!

Slivnica pri Mariboru. Piše se nam: Ptujski »Štajerc« je vzel v svoji zadnji številki Jerneja Fureka v svoje varno zavetje, iz katerega napada nas katoliško in slovensko misleče Slivničane ter nas imenuje klerikalno druhal. Da je Furek med Štajerčevimi pristaši, se ne čudimo in ne žalujemo za njim. Našel je pravo družino! A na nekatere napade hočemo le kratko odgovoriti: Č. g. J. Kosar so bili v naši župniji po svojem neumornem vzglednem delovanju v cerkvi, šoli, v podučevanju petja itd. zelo čislani in priljubljeni in le častitamo vrlim Žičanom, da so dobili omenjenega gospoda za župnika. Dopisnik je seveda v svoji vsevednosti nastavil g. Kosarja kot župnika pri Sv. Duhu v Ločah! Pametno kakor vedno! Da si je Furek upal tudi našega č. g. župnika z neresničnimi trditvami napasti, je zbudilo v celi fari opravičeno ogorčenje. Ta človek trdi, da se pri nas mrličem ne zvoni več, temuč trjanci! To je menda on sam slišal, kar je lahko mogoče, saj imajo baje posilnimci drugače ušesa zvrtna kot mi. Vsem naročnikom vesele božične praznike in vesele novo leto!

Ptujsko glavarstvo daje svoj uradni list tiskati v isti tiskarni kakor se tiska

»Štajerc«. Glasilo ptujskih kramarjev in gostilničarjev blati neutrudno vse zavedne slovenske stanove, seje po slovenskem Štajerskem prepir in sovraštvo, blati vse, kar je Slovincem svetega, in v družbi tega glasila izhaja ptujski uradni list. Uradi ptujskega glavarstva, zahtevajte, da se to predružači!

V Slovenji vasi pri Ptuj se je dne 13. dec. steplo več fantov. Pri tem je dobil Alojzij Mahorič, posestniški sin iz Zatolič, smrtonesne rane.

Ptujske novice. Hči Martina Rečnik je umrla dne 3. dec. vsled ran, katere ji je oče zadal z revolverjem.

Breg pri Ptuj. V naši občini je dne 17. t. m. okoli 9. ure zvečer zgorela hiša in gospodarsko poslopje posestnika Antona Vigec. Zgorlel je tudi ves živež in pohištvo ter vse poljsko orodje. Kako je ogenj nastal, se ne ve. Posestnik je bil za majhno svoto zavarovan.

Iz Radgone. Dne 14. t. m. imeli so Radgončani obč. volitev za III. razred. Na ogleh po mestu bili so prilepljeni lepaki, kjer je bilo čitati: Volilci III. razreda volite za nemško reč zelo zaslužnega g. Franca Winklerja. No g. Winkler, če imate vi za nemško stvar tako velike zasluge, tedaj se v razmere v gornjeradgonskem okraju ne mešajte, ker dobro veste, da se dvema gospodoma ne more dobro služiti.

Iz Ločiča pri Rogaški Slatini se nam piše: V nedeljo dne 20. t. m. ob 6 uri zjutraj nas je prestrašil klic: ogenj. Gorela je kolarnica posestnice Marije Kurej. Ogenj se je hitro razširil tudi na blizu stoječi živinski in svinjski hlev, ki so popolnoma pogoreli. Čeravno je bilo posestvo zavarovano, vendar trpi posestnica škodo, ker je zgorelo tudi kmetijsko orodje in vozovi, ki niso bili zavarovani.

Celjske novice. Občni zbor »celjskega pevskega društva« se je vršil minoli teden v sredo. Društvo je imelo minolo leto 2859/29 K dohodkov in 2535/19 K izdatkov. Odbor se je izvolil sledeči: predsednik gosp. Rafko Salmič, podpredsednik g. dr. Schwab, tajnik g. Ekar, blagajnik g. Leskovšek, arhivar g. Dobršek, odbornik g. prof. Jošt, namestnika gg. Kersnik in Dečman, računsko pregledovalci gg. prof. Suhač, Potočnik in Smertnik. — V Mengešu na Kranjskem je umrla dne 16. t. m. Marija Majdič, mati veletržca gosp. Petra Magdič v Celju. Maja meseca let. leta je praznovala s svojim soprogom Petrom zlato poroko. — Tatinsko družbo dečkov so prijeli v Celju. Načelnik tatinske družbe, ki je kradla po Celju, je bil 11 letni Karol Drager. Posebno spretno so mu pomagali deček Cokan, Kokol in Voh. Udrli so tudi v stanovanje vinotržčeve žene gospe Grecco, kjer so odprli blagajnico »Wertheimerico« ter odnesli 26 K. Svoja orodja so tatovi imeli spravljena pod kapucinskim mostom. — Obrtniški shod se skliče v Celje na dan 2. svečana 1904. Celjsko pevsko društvo priredi ta dan na čast obrtnikom gledal. predstavo. — Volitev v cerkveni konkurenčni odbor se je vršila dne 17. t. mes. Pravico voliti imajo v ta odbor občine: Celje, okolica celjska in Velika Pirešica. Izvoljeni so bili enoglasno: Matevž Glinšek, župan celjske okolice, Jurij Deteček, c. kr. notar v Celju, Franc Samec, posestnik na Ložnici, Martin Ropas, posest. v Medlogu in Alojzij Krajnc, posest. na Lopati.

Iz Podsrede. Nedavno je bilo čitati v »Slov. Gospodarju«, da je Podsreda prijazen naroden trg, kakoršnih je malo, in da bi bilo želeti, naj bi bili vsi trgi in mesta na Slovenskem taki. To je popolna resnica, to pohvalo gotovo zasluži Podsreda. Pa kakor se povsod najdejo poleg solnčnih strani tudi senčne, tako i tukaj ni vse, kakor bi bilo želeti. Tržani ne skrbje namreč dovolj za olepšavo trga. O vsem drugem hočem molčati, povedati mi je samo o nečem, kar se nikomur ne dopada, ki ima količkaj čuta za lepoto in olepšavo. — Tik lepe cerkve stoji ozir. razpada koča, katero je že neusmiljeni

čas tako preobrazil, tako razrušil, da je stršilo vsemu trgu. Liki razpadla tovarna se njen visok dimnik žalostno steguje proti milemu nebu, da se mora nehote obrniti tujčevo oko proti tej grdi razvalini. Mislim, da bi občinski odbor ne storil čez svojo dolžnost in pravico, ako bi velel lastniku te koče — če ga še ima — naj bi jo porušil. — Drugi popotnik.

V celjskem okrajnem zastopu je g. dr. Filipič razvil, da je samo vsled malomarnosti načelnika gosp. dr. Serneca bilo mogoče nezvestemu uradniku Kosmu, da je odnesel čez 25 000 K okrajnih doklad in da mora dr. Sernec ta znesek poplačati. Na predlog gg. kanonika dr. Gregoreca in Fridrika je bil storjen sklep, da se mora celi ukradeni denar povrniti v okrajno blagajno, tako da davkoplačevalci ne bodo nevinarja imeli škode. Nato je dr. Sernec drugi dan odstopil od načelnistva, plačal pa škodo, storjene od Kosma, še ni!

Selo pri Vranskem. Vsled neprevidnega ravnanja z ognjem je zgorela dne 17. t. m. sušilnica za sadje, last posestnika Filipa Goričan. Posestnik ima precejšno škodo, ker mu je zgorela vsa uprava sušilnice, ki ni bila zavarovana.

Iz Kozjega se nam poroča: Dne 24. grudna popoldne ob 1. uri se je vršila pri nas v ljudski šoli vesela božičnica, pri kateri so bili otroci obdarovani. Iskrena hvala tržkim darovalcem, ki so pripomogli k tako lepi otroški slovesnosti.

„Kmetovalec“ ilustriran gospodarski list. Današnji izdaji lista je pridjan en iztis »Kmetovalca«. List izhaja vsak mesec dvakrat ter stane na leto 4 K. »Kmetovalec« je strogo gospodarski list, čegar prvi in edini namen je, spodbujati slovenske kmetovalce k potrebnemu napredku v kmetijstvu. List toplo priporočamo.

Vesele božične praznike želimo vsem našim dopisovalcem, čitateljem, naročnikom in somišljenikom. Ker je tudi že novo leto pred durmi, naj prijatelji ne pozabijo močno agitirati za naročbo našega kmetiskemu ljudstvu na Slov. Štajerju namenjenega lista!

Cerkvene stvari.

Pogreb g. Slekovca. Vkljub jako neugodnemu vremenu se je zbralo precejšnje število častilcev, da izkažejo zadnjo čast odličnemu duhovniku in pisatelju slovenskemu. Truplo je blagoslovil in sprejeto vodil iz »Leonisča« preč. g. stolni prost L. Herg ob asistenci čč. šempeterske duhovščine, v katero župnijo spada »Leonisče«. Poleg gosp. prošta so prišli k pogrebu še naslednji gg.: kanonik Hajšek, poslanec Žičkar, dr. Kovarič (kot zastopnik »Zgodovinskega društva«), nadžupnik Korošec, gvardijan Alf. Svet, župnika Ozmeč in g. Skuherski, ki je naslednik g. Slekovca pri Sv. Marku. Izmed ljubljancev smo opazili g. kanonika Kalana, vodja »Marijanišča«, predsedništvo »Leonove družbe«, odbornika »Matice Slovenske« dr. Ilešiča, sodn. dež. svetnika dr. Vedrnjaka i. dr. Stevilno je bil zastopnik frančiškanski samostan, vdeležili so se pogreba tudi gojenci in gojenke Marijanišča in Liechtensteinskega zavoda. Gg. ljubljanski bogoslovci so zapeli žalostinko na domu in ob grobu za slovo »Nad zvezdami«. Tudi nekaj župljanov od Sv. Marka se ni zbal dolge poti v Ljubljano, da izkažejo zadnjo čast svojemu dolgoletnemu skrbnemu župniku. Lep venec je položilo na krsto »Zgodovinsko društvo za Slov. Štajer.« z napisom: »Zgodovinsko društvo za Slov. Štajer svojemu predsedniku«. Drug venec je pa imel na modrih trakovih pristrčen napis: »Od Sv. Marka zadnji pozdrav.« Res, vsi smo mu z ranjenim srcem poslali v odprto jamo zadnji pozdrav: Sladko počivaj v naročju Gospodovem, pokopan v središču Slovenije med mnogimi odličnjaki slovenske matere!

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Vransko 23 K, sv. Magdalena v Mariboru 38 K 44 v, Leskovec 20 K, Polzela 360 K, Sv. Miklavž pri Sl. Gradcu 460 K, Videm 26 K, Artiče 23 K, Črešnjice 940 K, Ptuj 2388 K, Polensak 1826 K, Rogatec 1036 K, Sv. Ilj pri Gradiču 4437 K, Sv. Štef. pri Žusmu 19 K.

Duhovniške vesti. Kot gvardijan in župni upravitelj na minoritski fari v Ptuj je imenovan č. g. o. Alfons Svet, kot župni upravitelj pri Sv. Trojici v Halozah čast. g. Norbert Povoden, kot provizor v Sielah č. g. Jernej Pernat, doslej kaplan v Zetalah, kot provizor v Št. Mihaelu nad Mozirjem čast. g. Anton Fischer, župnik v Mozirju. Nastavljen je kot kapelan v Zetalah č. g. Lovro Šlamberger. — V pokoj je stopil č. g. Ivan Ramor, župnik v Št. Mihaelu nad Mozirjem.

Razpisano je mesto koralista pri stolnici v Mariboru z letno plačo 525 K. Prošnje je vložiti do 31. januarja.

Ljutomer. S prihodom novega dekana, mnogočastitega gospoda M. Jurkoviča, se je pri nas marsikaj spremenilo in obrnilo na bolje. Taliti se je začel že tu in tam močni led. Kajti prisijali so žarki novega solca, ki ogrevajo krščansko življenje v slavni ljutomerski župniji. Praznik brezmadežnega Spčetja, sam na sebi že itak slovesen dan, je bil za ljutomersko župnijo »dan, ki ga je napravil Gospod.« Že na predvečer je slovesno pritrkavanje lepo ubranih zvonov naznanjalo, da se v Ljutomeru vrši nekaj ne navadnega. Res, imenovani praznik je pristopilo okoli 500 mladenk k skupnemu sv. obhajilu, popoldne pa se je ustanovila Marijina družba za dekleta, ki je gotovo eno najlepših drevesc na vrtu pobožnega življenja v Ljutomeru. S svojimi gijljivimi besedami so vedeli g. dekan pridobiti srca vseh dobrih deklet. Kar trla so se, da bi dosegla še isti dan veliko srečo, postati Marijine hčerke. Vsled pomanjkanja časa so morale mnoge prej odriniti in čakajo bližnje priložnosti. Kakor hitro bo dekliška Marijina družba na dobrih nogah, pridejo mladeniči na vrsto. Tako bo dobra ljutomerska mladina pod varnim plaščem Marijinim in trdno upamo, da bo mladi rod ohranil vero očetov in bo živel vzgledno krščansko. Saj so ravno Marijine družbe trdnjave žive vere, v katere se zastoj zaletava sovražnik s svojim strupenim orožjem, saj so ravno Marijine družbe cvetoče rože, ki kažejo vso lepoto krščanskega življenja in dihaajo vonj Marijinih čednosti. Po Mariji k Jezusu!

Društvena poročila.

»Športno društvo Maribor« ima svoj redni občni zbor v sredo, dne 30. t. m. ob 8. uri zvečer v I. sobi gostilne »Nar. doma« po navadnem dnevnem redu.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali kmetje iz Hotinje in Orehove vasi dva voza krompirja; Čep, kmet pri Sv. Marjeti ob Pesnici pa eno vrečo krompirja in eno vrečo zelja. Srčna zahvala blagim prijateljem slovenskih dijakov! Ta vzgled obudi pri milosrdnih slovenskih kmetih mnogo posnemovalcev! Vsem dobrotnikom dijaške kuhinje vesele praznike!

»Katol. podporno društvo v Celju« bo imelo 26. t. m. t. j. na Štefanovo ob 3. uri popoldne v opatiji svoj redni občni zbor. Na dnevnem redu je poročilo starega in volitev novega odbora. K obilni udeležbi vabi odbor.

Ormož. Dne 13. decembra se je vršil v Ormožu prvi občni zbor kmetijskega društva za ormoški okraj pri prav obilni udeležbi premožnejših kmetov celega ormoškega okraja. Ta obilna udeležba znači, da se je že tudi naše ljudstvo probudilo iz stoletne zaspanosti. Na dnevnem redu so bile sledeče zanimive točke: 1. Dr. Geršak razlaga pravila in povdarja velevažnost tega mladega društva. In res, to društvo je prav gotovo eno izmed najvažnejših za ormoški okraj, kajti njegov

namen je vsestranski; obsega pospeševanje gospodarstva v vseh strokah, posebno pa vinarstvo in sadjarstvo, govedo-, konje- in svinje-rejo, perutninstvo, čebelarstvo, razumno gnojenje in pridelovanje klaje; olajševati prodajo in nakup poljskih in drugih pridelkov ter sploh izobraževati svoje člane. V to svrhu se bodo vršila redna zborovanja članov, priobčevanje lastnih izkušenj v časopisih, poučna predavanja, čitanje in izposojevanje gospodarskih in leposlovnih knjig in časopisov, nadalje bo posredovalo pri naročilih in nakupu raznih semen, orodja, klaje, gnojil, strojev in sploh vseh družinskih in gospodarskih potrebščin, skupno zboljšanje travnikov, nakup živine za rejo, posredovanje skupne prodaje poljedelskih pridelkov itd., sploh vse kar bi zamoglo povzdigniti gmotno stanje in duševno izobraženje društvenikov. 2. Stricovno predavanje inženirja gosp. Lupša o »Umnem ravnanju s travniki« z zanimivimi točkami kakor o spremembi suhih travnikov v dobre, potom primerne dovajanja vode ali gnojnice ter močvirnih ali kislih v sladke, s pomočjo dražjače ali bolje s primernim podkopavanjem šibja, kamenja itd., kjer se voda prav lahko odceja, zametuje pa kopanje jarkov, bodi si odprtih ali pokritih, ki bi imeli služiti v odvod preobilne moče. 3. Dr. Geršak govori o potrebi razvrstitve grozda in da je za nas pred vsem velevažno vprašanje to: kake vrste trsa da sadimo? Sedaj so se slišala različna mnenja, govorili so gospodje: posojilnični načelnik in župan Masten, Dogša, nadučitelj Porekar, Vraz, Mikl i. dr. ter so se sprejeli marsikateri predlogi v zboljšanje naše vinograde — Potem poroča govornik o odlikovanju Tomaža Korpar kot vzornega kovača za podkovanje konjev z nagrado 20 kron ter prečita došlo častitko iz Mute od g. Mateja Keček. Nadalje cmenja govornik, da je sklenila ormoška posojilnica v spomin 25 letnice podeliti 12000 kron kot podporo v gospodarske namene in je prepričan, da se bo kmetijsko društvo prav gotovo kazalo vredno take podpore. Tem zanimivim razpravam je sledila volitev odbora. Ker pa je dr. Geršak prostovoljno odklonil vsako izvolitev, zato se mu je nadučitelj Porekar v imenu zborovalcev zahvalil za dosedanje sodelovanje ter ga prosil še za nadaljno podpiranje društva, kar pa je dr. Geršak tudi obljubil. V odbor so voljeni na tri leta: Mikl Alojz in inženier Ferdo Lupša za Ormož, Dogša Jurij za Središče in Grabe, Ivanuš Martin za Hum, Stanič Martin za Hardeg, Janežič Anton za Brebrovnik, Masten Franc za Sv. Miklavž, Korpar Tomaž za Cvetkovce in Oslušovec, Meško Anton za Lahonec in Sv. Tomaž, Vraz Franc za Žerovince in Svetinje, Peitler Anton za Jeruzalem in Veličane, Trstenjak Ivan za Pušince. — Po obnem zborovanju je odbor volil koj svoje činitelje in sicer: inženierja Lupša za načelnika, Miklna za njegovega namestnika, Ivanuša za blagajnika in Staniča za tajnika.

Zborovanje gospod. bral. društva v Kozjem se je dne 13. grudnia prav voljno vršilo. Kmalu po večernicah se je zbralo v čitalničnih prostorih dokaj zborovalcev, narodnih mož in mladeničev. Po pozdravu predsednika je isti na kratko orisal zgodovino in boje društva. Potem je dal besedo č. g. kaplanu kot blagajniku društva, ki je v jasnih besedah poročal o svojem ne sicer prijetnem delovanju. Nadalje se je jednoglasno sprejel predlog, da pristopi društvo k »Zvezi« v Ljubljani. Ob tej priliki prosimo »Pomožni odbor za Štajersko«, naj nam dopsilje one tiskovine, ki so za vstop potrebne. (Ni treba nobenih, na dopisnici naznanite svoj pristop k »Zvezi« tajniku »Pom. odbora«, vse drugo bo sam storil. Op. uredništva.) Potem so še bili razni nasveti in volitev novega odbora, ki je izvoljen tako-le: čast. g. Ivan Jančič, kaplan, Adolf Vončina, Mih. Pustišek, A. Maček, A. Belak, Janez Bal, Janez Prešiček, Jožef Sotošek. Po izvolitvi odbora se je vpisalo mnogo novih udov in nato je zaključil predsednik

zborovanje. Tako je tedaj društvo zopet dobilo nekaj novih mož. Odbor si bode volil dne 27. decembra po prvem sv. pravilu iz svoje sredine predsednika, podpredsednika, tajnika itd. in obenem bode tudi seja, kadaj in kako se bode napravila tombola ter koliko in kakšne časnike si bode društvo naročilo. O tem vsem bomo še že po izvolitvi in sklepu poročali. D. tedaj pa z Bogom ter srečne in vesele božične praznike vsem katoliškim Slovencem daj Bog!

Gospodarske drobtinice.

Poučno potovanje o živinoreji in kmetijstvu po Štajerskem.

(Dalje.)

Videli smo tam še mnogo zanimivosti, kakor obširno govedorejo, mlekarno, sirarno itd., a to je bilo že drugod obširneje popisano.

Kot vesten poročevalec ne smem zamolčati, da smo našli tudi tukaj gostoljubnost, ker grajsčak nas je gostoljubno nasitil in nam nudil piti, da smo se okrepčani zopet mogli dalje odpeljati. Ta vožnja ostane gotovo vsem dolgo v spominu. Vozili smo se tje in nazaj 8 ur po trdi kameniti cesti na dolgih vozeh. Skrbno sem tiščal jezik za zobmi, da si ga nisem odgriznil, pa uboga rebra — še danes me bolijo. Za pet let bo držalo brez elektriziranja.

Vendar pa se je dalo tudi na tej poti marsikaj zapaziti. Videli smo ob cesti jako lepo in rodovitno polje. Ogoni so tukaj prav široki; sam žito tukaj mnogo pregosto sejejo. Gosto je kakor trava na travniku; dve tretjini semena bi si bili lahko prahrani. Pri domovih in na polju smo videli vse polno buč, mnogo več kot pri nas. Mnogo buč pri hiši to je vse prav in koristno; saj so buče zdrava in tečna hrana za svinje in druge živali, jedca pa za okusno domače bučno olje; vendar pa nam način sajenja buč tam ni ugajal. Tam sadijo namreč cele njive samih buč. Ker buče vse križem prerastejo, se njiva ne more okopavati in videli smo med bučami meter visoko semensko zel, katero bode težko zopet iz njive odpraviti. Buče naj bi se sadile le ob robu njiv in za senco na kompostnih kupih.

Takšna ugibanja smo imeli potoma nazaj proti Vildonu, kamor smo dospeli proti 7. uri zvečer. Hoteli smo še isti večer v Gradec. Vlak pa je že prihajal. Nekateri smo ga še pravočasno došli, drugi pa so morali čez noč še v Vildonu ostati.

Drugi dan, dne 29. okt. smo se zopet skupaj poiskali ter se z električno železnico peljali proti Puntigamu od tam pa zopet peš korakali proti deželni blaznici Feldhof. Ni nas gnala tja radovednost videti reveže, katerim je Bog po svoji vsemogočni previdnosti odzvel dar uma; ne, ampak nas je gnalo tja, videti tamošnje gospodarstvo, ki je tudi vse-skozi uzorno. Videli smo tam, kako reveže z lepa napeljujejo k delu, da se z delom motijo, si umirijo razdražene živce, se njim vrača razum ter si z delom boljšajo svoje stanje in so zavodnemu gospodarstvu v pomoč. Zavod ima namreč obširno gospodarstvo.

Ogledali smo si tam svinjerejo. Svinje dobijo tam predobro hrano. Slaboumni reveži namreč včasih svoje jedi samo zbrodijo, vse to potem skupaj spravijo svinjam v hrano in te vrnejo zopet hrano nazaj z mesom. Zato pa tukaj svinje ležijo od same debelosti kakor da bi bile bolane. Navadno svinja hitro vstane če čuti, da kdo blizu pride; tukaj pa se še ne zmenijo za prisleca, ampak leno dalje spi. So pa tudi tam svinje, ki vagajo do štiri metercente. Tako se drugod ne more rediti, toraj ni uzorna, a vsekako čudna svinjereja.

(Konec sledi.)

Listnica uredništva. Jedobrad: Zelo Vam bomo hvaležni, ako nam dopsiljete svoje gradivo. Rodoljubno pozdravi — Gosp. A. G. v Oplotnici: Zal, smo že sprejeli drug dopis iz Oplotnice, še predno je došel Vaš. Mogoče porabimo prihodnjič. Hvala! —